

Evropa bez Rakouska

Dvojitá monarchie jest přežitkem středověkých politických zmatků, a její osud jest zpaceten, pravi L. Dominian v Chicazském Examineru.

Chicazský Examiner přinesl zajímavý článek pod názvem "Nebude trvalého míru, dokud německí nepřevrtní mapu Evropy", z něhož vyjímáme tyto ukázky:

"Jest jediná cesta, jak zajistiti v Evropě trvalý mír, a to zrušení dosavadních nepřirozených hranic států a znovuvytvoření jich na zdravém, všeobecně národnostním podkladě. Dnešní mapa Evropy jest vytvořena ztrápených politických a vojáckých. Byla vytvořena hlavně na základě četných smluv po válkách, v nichž podmiňky byly diktorovány vítězi, jejich voditelům byla ponechána, nemyslná hitavost a touha chromiti na delší dobu zkrusšeného nepřítel. Takový smlouvy neležely do budoucnosti, a neobly ne společného s touto po trvalém, spravedlivém míru.

Následkem tohoto postupů valná část zemí, jejich domovské obyvatelstvo jest národnostně rozdílné od dobyvatelů, kteří je jejich vládky byla jim odejmuta a nahrazena cizí vládou, cizími obyvateli a cizí vládou. Psychologickým důsledkem toho je, že pokorný národ požívá vlivu a svou národnostní jednotu mnohem více, než kdykoliv před tím. Národnostní cítní vzrůstá rovněž s utlačováním. Pod majetným národnostním odrazem.

Bismarck je skutečným tvůrcem nynější německé říše. Dokud připojávali k německému císařství Němce, bylo jeho dílo zdravé a vědecké. Ale jakmile přidal k tomu Francouze z Elzas a Lotrinska, dopustil se hrubého omylu. Když byly národnostní hranice bývaly respektovány ve smlouvě frankfurtské a francouzské distrikty obou provincií byly ponechány Francii, jest pravděpodobno, že by dnes Francie neválčila s Německem.

Zrovna tak přikrádli provincií lombardské a benátské Rakousku vedlo k válce r. 1859, kdy obě tato území byla vrácena Itálii. Když ona část italského národa, která dosud je pod panstvím rakouským a kterou Italové nazývají "Italia irredenta", nalézala se dnes pod vládou italskou, sotva by dnes Rakousko a Německo se dočkaly toho, že Itálie odpadá od trojspolku a přidává se k spojení.

Když Rakousko zabralo rozsáhlá území se srbským obyvatelstvem, zaslilo tím sím rozkladu, k němuž dnes spěje.

Polsko, rozdělené mezi Rusko, Německo a Rakousko, bylo a jest cennou příčinou k válce. Rusko to též uznává, slibuje obnoviti Polsko, když bude Německo poraženo."

Ve článku dále se uvádí, že příčinou téměř všech válek byla dosud po spojených národních částí v jedné celek pod jednou vládou, a mají-li tyto přičiny býti odstraněny, musí býti hranice zemí evropských určeny ale národnostně, vědecky na základě ethnografického. Němci pohromadě s Němci, Slované se Slované, románské národy s románskými. Lží se expanzivní snahy Německa, jež nemohlo se sřítiti ani na západ ani na sever, a proto hledalo pro svou expanzi pole na Balkáně a v Malé Asii. Tam však narazilo na soupeře, totiž na Rusko, jehož zahraniční politika se nese týž směrem. Plemenný boj mezi Slovanstvem a Germánstvem vede se již po staletí a v novější době byl formulován v ideji pangermanismu a panslavismu. Předvojem Německa proti Balkánu a Orientu jest Rakousko, kdežto Černá Hora, Srbsko a Bulharsko tvoří přední stráž Ruska. Anglie do nynější války byla zatažena snahou, aby udržela si nadvládu na moři, jež je pro ni životní nutností a jež byla rychlým vzrůstem německé moci námořní ohrožena. Anglie se jedná o cestu přes Egypt a Arabii k perskému zálivu a tím dosíci přímého spojení s državami indickými. Mesopotamie stala se proto v posledních letech jablkem sváru me-

zi Anglií a Německem.

Kdyby Anglie neměla jiných důvodů proč se háti německé výbojnosti, stačil by vpád německé armády do Belgie, aby došlo k válce anglo-německé. Kdyby Německo mělo zabránit Antropopy, byla by to těžká rána pro Anglii, a proto bylo nutno vystoupiti proti Německu. Belgie sama musela též jíti do války, aby udržela svou nezávislost, a také proto, aby se její kantonie v africké Koungu nedostaly pod vládu německou, neboť pak by celá střední Afrika od Atlantického oceánu až k Indickému náležela německému císaři. Belgie sama pro svou geografickou polohu byla již od dob Caesarových jedním z evropských národů. O Srbsku pak se v článku "Americké literární společnosti" píše:

"Také Srbsko na zůstati je potřebno na důležitých dráze, když bere se krot světový děj. Leží v cestě germánské rozpírnosti na jihovýchod. A jest obydleno Slovanmi Rakousko, poštavně německými svými učenci z Berlína, nmyslilo si Srbsko znáti. Srbové totiž bojují za svou národní nezávislost. Ale sledují také neobtě národní cíle. Jejich nutnou jest spojití všech příslušníků svého národa pod jednu korunu."

Rakouské provincie Bosna a Heregovina jsou obydleny většinou Srby, jejichž společnou touhou jest, aby se mohli osvoboditi od jha rakouského a spojití se se Srbskem v jediný politický celek. Bosenská obyvatelstva se dle náboženství dělí na 3 části: mohamedánská, římské katolíky a řecké pravoslavné, ale dohromady tvoří jednu národnost. Podobně tomu jest se Srby v Dalmaicii a v Chorvatsku. — Několik století trvalojší cizí nadvláda vedla k vyhladění v jejich myšlích vzpomínku na bývalé velké Srbsko. Jsou odhodláni obnoviti národnostní hranice své země.

Snažon Rakouska, vypálivšího první výstřely, jejichž ozvěna hřmí nyní na planinách belgických, bylo vyhladění srbské národní cítní a roužení. Dvojitá monarchie rakouská je zrušitelná přežitkem středověkých politických zmatků, kdy dynastické zájmy poražovaly všechny národnostní aspirace. Může existovati jako stát jen tehdy, když se vzdá své politické porážce národy, jinak jest jeho osud zpaceten. Pohled na mapu nám to objasní. Pod rakouskou vládou jsou spojeny národnosti slovanické, germánské románské i tatarské (Uři). Každá z těchto národností se snaží udržovati svou nadvládu v území, které obývá a kromě toho každá usiluje o to, aby se spojila s většinou celky mimo hranice Rakouska. Italové na poloostrově istrijském a v jižních Tyrolích očkávají s touhou omezení, kdy přestanou býti podléhanými Rakouska a budou připojeni k Itálii. Křesťanství Tataři v Ulnách touží dychtivě po své chvíli, kdy úplně přetnou pouta, vázající je k Habsburkům. Jihoslované rovněž touží po národní nezávislosti. Rumuni v Sedmihradsku vztahují ruce k svým bratrům v rovinách dunajských. Rakouští Němci přitěžují se klonit k Německu."

Bolení hlavy také může být následkem chybby zraku, kde se oči stále namáhají, a tím tak poruší nervovou soustavu, že se vyvine bolení hlavy. V tomto případě o všem nepomohou léky a musí se sáhnouti k brýlím. Ale zde dlužno hned připomenouti, že nestojí koupiti si brýle v krámu, neb u hodináře, aneb u cestujícího optika, ale nemocný má jíti k lékaři, který má odbornou vědomost o očích a nechati si oči důkladně prozkoumati a změřiti a nechati si brýle udělati dle předpisu lékaře, zvláště podle míry na své oči. Pak jsou platné a pak vyléčí bolení hlavy. Kdo si jen tak brýle koupí od někoho, kdo nemá odborné vzdělání, pak jest mu to obyčejně málo platno.

Jmou první výstrahou bývá často bolení jinde v těle. To jest výstrahou, již pozná sám nemocný, neb před bolením jsou ještě jiné příznaky, jež může lékař poznati, ale nemocný sám jich obyčejně nepozná. Bolení znamená, že někde v těle nastala infekce, neb zánět. Po infekci lze obyčejně velmi brzy cítiti bolení. Vskaz význam tohoto bolení dovodě oceniti zase jen lékař, který pozná, z které příčiny povstalo.

Nemocný a unavený pocit, jaký se často při vývinu nemoci dostavuje, vznikne až teprv když nastane již jisté poruchy v různých ústrojích v těle, tedy když je již nemoc poněkud pokročilou. Vskaz jest to důležitá výstraha a nemá se nechati bez povšimnutí, neb značí že v krvi kolují již jisté produkty nemoci a může to značiti příchod vážné nemoci.

Vskaz nejhlavnější, příznakem a výstrahou bližší se nemoci, hlavy se nemoci infekční aneb provázené zánětem, jest pocit zimny a třesení, tedy zimnice. Toto bývá obyčejně velmi záhy, hned jak začnou příčiny nemoci pracovati. Tento pocit může mít různé stupně a typy. Může to být jen pocit zimny, jako když jest člověk v zimě tuze lehee obléčen, aneb to může být

jest bolení hlavy. Bolení hlavy označuje jistý proces, který se v těle odehrává. Obyčejně jest to jevem se účinkem nějaké cizí látky kolující v krvi, která někdyje v mozku a zde působí bolení. Tato cizí látka může mít svůj původ buď v zácpě, kdy nejsou spotřebované látky v těle řádně využitány, kde ve velkém množství a zahřívají, tvoříce mnoho jedovatých látek v podobě plynů a látek tekutých, které jsou pak do krve absorbovány a zde působí jako jed. Když se to nechá dlouho, pak nastane porucha jemného nervového ústrojí a vyvine se různé nemoci.

Další to může být následkem nějakého vyvíjeního se zánětu někde v těle, kde někdy jest bakterie a vyvinejí svým rozmnožením a vzrůstem řadu jedovatých látek, které pak kolují v krvi a působí bolení hlavy. V jiných případech jest to následkem špatné činnosti jater, které neřemějí jisté spotřebované látky v močovině a tyto nedokonalé přeměněné látky pak působí jako jed. Porušená činnost ledvin působí to samé a při tom ještě se jeví i jiné příznaky, jako otokání více očních, nejprve do ního, které pak visí jako pytlíček pod okem a pak horního a konečně obého očí. Takový nemocný pak pocítuje ospalost, musí jíst v malých částech, aneb později jest mu sporá, má zápať za jíst a nemoci se pomalu vyvine, až se konečně rozpozná nebezpečná porucha ledvin.

Poruchy nadledvinek také způsobují často bolení hlavy následkem zvýšené tlaku krvevního a to samé platí o poruchách štítné žlázy, již vyvíjíjího se voletě.

Náklaza nějakou nakažlivou nemocí se jeví velmi často napřed bolením hlavy, následkem toho že se již vyvinuly z vnějších bakterií jedovaté látky a kolují v krvi. Pokud nastane horečka a zmatečné poruchy tkání, dá se často nemoc předjítí některým z nových způsobů očkování. Když již nemoc se objevila svými příznaky, pak ovšem se nedá již předjítí a musí se pak léčiti jako nemoc vyvinutá.

Bolení hlavy také může být následkem chybby zraku, kde se oči stále namáhají, a tím tak poruší nervovou soustavu, že se vyvine bolení hlavy. V tomto případě o všem nepomohou léky a musí se sáhnouti k brýlím. Ale zde dlužno hned připomenouti, že nestojí koupiti si brýle v krámu, neb u hodináře, aneb u cestujícího optika, ale nemocný má jíti k lékaři, který má odbornou vědomost o očích a nechati si oči důkladně prozkoumati a změřiti a nechati si brýle udělati dle předpisu lékaře, zvláště podle míry na své oči. Pak jsou platné a pak vyléčí bolení hlavy. Kdo si jen tak brýle koupí od někoho, kdo nemá odborné vzdělání, pak jest mu to obyčejně málo platno.

Jmou první výstrahou bývá často bolení jinde v těle. To jest výstrahou, již pozná sám nemocný, neb před bolením jsou ještě jiné příznaky, jež může lékař poznati, ale nemocný sám jich obyčejně nepozná. Bolení znamená, že někde v těle nastala infekce, neb zánět. Po infekci lze obyčejně velmi brzy cítiti bolení. Vskaz význam tohoto bolení dovodě oceniti zase jen lékař, který pozná, z které příčiny povstalo.

Nemocný a unavený pocit, jaký se často při vývinu nemoci dostavuje, vznikne až teprv když nastane již jisté poruchy v různých ústrojích v těle, tedy když je již nemoc poněkud pokročilou. Vskaz jest to důležitá výstraha a nemá se nechati bez povšimnutí, neb značí že v krvi kolují již jisté produkty nemoci a může to značiti příchod vážné nemoci.

Vskaz nejhlavnější, příznakem a výstrahou bližší se nemoci, hlavy se nemoci infekční aneb provázené zánětem, jest pocit zimny a třesení, tedy zimnice. Toto bývá obyčejně velmi záhy, hned jak začnou příčiny nemoci pracovati. Tento pocit může mít různé stupně a typy. Může to být jen pocit zimny, jako když jest člověk v zimě tuze lehee obléčen, aneb to může být

pocit zimny provázený velkou slabostí, člověk takový cítí skutečně zimu ale při tom jest mu třeba zároveň horko. Konečně třetí stupně jest náhlý pocit zimny, provázený třesem a třesem, tak zvaný záchrat zimnice. Tento jest nejprudší a značí náhle vzniknutí náklazy aneb nějaké nakažlivé nemoci.

První stupeň zimny značí obyčejně poradek žánidku a srbeč, kde se tvoří z kyslíku obsahem srbeč jedovaté plyny jež jsou vstřebávány do krve, aneb vzniknutí nějaké omezené podobě jako když vznikne bolák, neříčí, může být i druhý stupeň, který jest již provázen horečkou, značí silnější náklazu, jako ku př. při silnější náklaze ruce, revmatismu, zánětu slepého střeva, žloutného měčy, neb při různých ženských nemocích a jiných omezených zánětech a náklazích. Zimnice ale značí skorem zádecky příchod nějaké nakažlivé neb infekční nemoci, jako zánětu plie, malarie, neštovic, spěly, záškrtu a pod. Ovšem, nemocný musí zádecky přese neb to záleží velmi mnoho na povaze člověka v jakém je stavu, zdali má zachováti zdraví, aneb zdali může delší dobu nějakou chronickou nemocí atd. U někoho může ze zcela malý bolák neb hliza způsobiti třesení a záchrat zimnice, kdežto u někoho ani neštovice nezpůsobí podobné záchrat zimnice.

Při nastuzení velmi často nastane podobné pověty zimny i horka a poněvadž z nastuzení mohou vzniknouti přerůzné nemoci, někdy se nemá nechati nastuzení jen tak samo sobě, neb někdy časno přejde samo sebou, když je člověk dobře zachovaného zdraví, jiný způsobí velmi vážné a nebezpečné nemoci.

Proto když nemocný pocítí tento pocit zimny nejlepší jest vzít si hned pro stolice, ulehčouti do postele a když se brzy, dříve tomu za hodinu stav nejlepší jest lépe zavolat lékaře, neby by se mohl přeměškati příhodný čas k léčení. Z počátku se dá v mnohých případech nemoc podobných infekčních nemocí zastaviti aby se ani nevyvinuly, kdežto když se zanedbají, mohou mít ty nejhorší následky. Jedním ze starých osvědčených prostředků jest pocení. Když jest zimnice následkem nastuzení, pocení velmi často pomůže. Nejlepší jest v takovém případě než je nemocný do postele dát mu horkou lázeň na nohy, a třeba v accl těle, dáti mu horké nápoje, jako je horká káva a čaj, dost by obalit a když se pot brzy dostaví je to od nastuzení, pak jest často je nemoc. Vskaz když se pot nečee dostavit, když má nemocný horkou suchou kůži, když zimnice neulevuje, pak to již není nastuzení, pak jest to nějaký infekční proces někde v těle a pak jest třeba jímho zakročiti. Pak se nemá odkládati ale poslati pro lékaře hned, neb by mohlo být pozdě.

Když ale nastane pot, nemocný se cítí lépe, dostaví se stolice a spánek, pak často jest to vše co nemocný potřebuje. Když se pak nemocný probudí, a cítí se dobře, pak není třeba nic jímho. Vskaz probuzení se má nechati stejně v posteli až do příštího rána, neb systém jest unaven a potřebuje odpočinku.

Když se ale zanedbá vhodný čas k léčení, když se pot nedostaví a lékař se nezavolá, pak může nastati velmi snadno zánět některého vnitřního ústrojí, jako plie, pohrudnice, pobřišnice a pod. a když to není od nastuzení, pak pokročí infekční nemoc tak daleko, že se pak nedá již zastaviti její průběh a nemocný velmi často musí podléti nebezpečnou a dlouhou nemoc.

Některé nemoci, jako je hlavnička, mají různý začátek, podle stavu nemocného před nemocí. Hlavnička někdy začne náhle, s mražením a horečkou, ale častěji začne pomalu, nemocný ne jen cítí se slabým, má v nepořádku žaludek, nastane pocit zemdlenosti a cítí se zkrátka nemocným. Teprve později přijde horečka, napřed slabá, ale čím dále tím silnější. V takovém případě se má jíti k lékaři dříve než se dostaví ho-

pečka, má se sábiti prvá výstraha a očekati až je zle.

Pisemnictví.

"Jak dosoci naturalizace.— Návod jak možno přistěhovalecům státii se občany Spojených Států. Podává advokát V. A. Geringer, Ph. B. L. R. Tiskem a nřkladen A. Geringera, 541 W. 12th St. Chicago, Ill. — Jednou z nejdůležitějších otázek pro každého, kdo se přistěhoval do Spoj. Států a chce se zde trvale usaditi, jest otázka znalosti řeči a občanství. Má-li se přistěhovalce cítiti v některé zemi trochu jako doma, musí především znáti řeč lidu, mezi nímž žije, s nímž pracuje a obchoduje. Znalostí té nabývá buď vlastním studiem nebo ve školách (dospělí ve školách večerních). Ale i když řeč toho lidu zná, nemůže se cítiti v cizí zemi jako doma tak dlouho dokud není občanem, jakž může bráti účast v řízení veřejných záležitostí, když nejímak, tož aspoň poroucí ballotu. Občanství Spoj. Států jest spojeno s mnohými výhodami. Tak mnohý přistěhovalce by se byl rád stal občanem ale že neznal dobře řeč, jež k dosažení jeho vedou, nezískával ho, stále zůstávaje v cizí zemi cizincem, který nemá do veřejných záležitostí co mluvíti. Nyní však byla tato překážka odstraněna. Advokát V. A. Geringer, výtečný znalec přistěhovaleckých a naturalizačních zákonů, vydal druhé doplněné vydání svého uvedeného spisku, jež je tak důkladným, že podobný dosud v české řeči vydán nebyl. Je to vkusně vypracovaný spisek o 40 str., a je v něm nejen všeobecně třeba znáti tomu, kdo chce nabýti občanského práva, nýbrž je v něm také mnoho věcí, majících nemalý zájem pro každého přistěhovalce a každého občana vůbec. Co vše zajímavého spisek ten obsahuje, o tom svědčí uvedení zde ohlavi jednotlivých kapitol:

Které soudy mají právomec nad příbhlaskými a občanství. — První krok k dosažení občanství. — Prohlášení úmyslu státi se občanem. — Souhrn podmínek. — Druhý krok. — Po pětiletém nepřetržitém pobytu ve Spojených Státech a dříve než uplyne sedm let od vydání prvního papíru. — Údeje k žádosti o občanství. — Žádost o dosvědčení příjezdu 29. června 1906. — Důležitá datum. Konečný krok. — Výsledek před soudem. — Otázky a odpovědi. — Zápis pis přistěhovalce. — Jest první papír vydaný před 29. červnem 1906 dosud platným? — Co znamená "pětiletý pobyt ve Spojených Státech". — Příjezd do Ameriky před 18. rokem stáří. — Kdo nemusí mítí první list. — Vojíní a námořníci. — Námořník na obchodní loď. — Pohyb v různých státech Unie. — Zřekání se šlechtictví. — Vdova a nezletilé dívky držitele prvního papíru. — Vdova a zákon o domovních. — Dítky naturalizovaného občana. — Dítky narozené mimo hranice Spojených Států. — Když nezletilec v cizině dosáhne 18 let stáří. — Zákon nedovoluje vydání druhého papíru třicet dní před všeobecnou volbou. — Změna jména zákonitě dovolena. — Anarchisté a mnohoženci nemohou se státi občany. — Kdo nemusí mluvíti anglicky. — Záznaky úřední. — Návrat do staré vlasti. — Pobyt ve staré vlasti neb cizině. — Ztráta občanství. — Občanství v cizí zemi. — Nemožno zbaviti se občanství v době války. — Když se žena provdá za občana neb cizince. — Právní list držitelům prvního listu. — Obsilka svědka. — Tresty. — Běloši a černoši. — Čínané. — Ztráta občanského listu. — Výhody občanství.

Velikou předností spisku je to, že ukázky otázek, které bývají kladeny žadatelům o občanství, jsou i v řeči anglické i české, a je jich tam tolik, že každý, kdo si prostuduje a nastuduje, může bez strachu předstoupiti před soudce, jenž ho bude vyslyšeti dříve nežli ho uzná za hodna amerického občanství. Sloh spisku je lido-čitelný — je to zkrátka řečeno

výborná informační knížka pro na se přistěhovalce. A cena je také lidová — pouhých 20c. (poštou o 2c. více). Objednávky obratem pošty vyřizuje August Geringer, 541 W. 12th St., Chicago, Ill.

Amerika má býti vědecká spojencům.

Vysloužilý předseda Harvardské university, dr. Ch. W. Eliot, mluvil v ženském obchodním klubu o povinnostech Ameriky k Francii a Anglii za války, ve kterých ubíjí dnes své nejlepší síly za svobodu a volnost. Právil, že americký lid jistě pochopí velkou přítomného zápasu a povinnosti Spoj. Států k Francii a Anglii za snahu vybojovat světu volnost a svobodu úplnou. Poznámel, že snad nedojde k tomu, aby země tyto musely se obracet na Ameriku za pomoc a splnění oné povinnosti, avšak americký lid musí si to uvědomiti, co je tu v této válce znevýhodněni zeměmi podnikáno.

Dr. Eliot právil, že Německo uvollo se na rekord, hlásajícím, že moc je svábo. Porušilo základní zásady svobody a volnosti, neuznávaje posvátnost této smlouvy, porušilo smlouvu s Belgií, zemí, která vždy honosila se svou kulturou, pokrokem a civilizací, a to všecko učinilo Německo bez všelikeho provokace, zničilo zemí, zničilo národ, který byl mnohem slabší a menší než ono samo. Amerika byla v úžasu nad jednáním Německa. Byla v úžasu nad porušením této smlouvy a nad utvrzením národních evropských do války, nejhorsí, jakou kdy svět viděl. — Pokrok, láska k bližnímu a civilizace byly zatlačeny Německem daleko zpět, strašlivě. Prohlášení kanceláře německého, že smlouvy jsou jen kusem papíru, jehož se v době války dbát nemusí, to překvapilo celý svět. Že moc je právo, zdá se býti náboženstvím. Německa. My zde v této zemi popíráme, že by moc byla právem a že by moc poskytovala již právo.

Naše vláda je v právu, když prohlásila neutralitu. Cheeme dnes zacházeti s válčícími stranami stejně. Když obchodujeme s jednou stranou, musíme obchodovat se všemi. Avšak je nemožno, aby chom byli neutrálními v našich pocitech, v našem smýšlení. Německo a Rakousko-Uhersko jsou pro imperialismus a militarismus, ostatní země, Anglie a Francie, jsou pro volnost a svobodu podle zákona. A my nesmíme zapomenout, co jsme jim povinni.

Tak asi promluvil tento zasloužilý muž, jenž je považován vlastně za přítele dobrých vlastností každého národa. Není pochyby, že promluvil veřejně ještě mnohá slova a že bude sřít v americké veřejnosti vědomí, jak veliký zločin páchá Německo a jak velikou obět přináší Francie, Anglie, Belgie, Srbsko i Rusko celému světu, když potírají německý a rakouský imperialismus a militarismus. Úplné potření nepřinese užitek jen Evropě, nýbrž celému světu a konečně snad přece zaveden bude mír světový, až hydry německé a rakouské budou zdohány úplně.

Španělský král má čtvrtého syna. Madrid. — Královské rodině španělské narodil se minulý týden čtvrtý syn, jenž je v pořadí dětí šestý za osmileté manželství krále Alfonse s Enou, vnučkou zeměřelce královny anglické Viktorie.

Nedlužte na tento časopis?

Chraňte se BEZCENNÝCH PADĚLKŮ a vždy žádejte o pravý Richterův kotvový PAIN-Expeller

s kotvou a ochrannou známku jak zde vyobrazena. Za 25 a 50 centů v lékárnách nebo přímo u F. AD. Richter & Co 74-80 Washington St. NEW YORK, N. Y.